

saadanne Tilfælde tror jeg, at det er heldigt, at Manden ikke faar Lov til at blive fiddende og svindle, men at der er et Paalæg om, at han skal erklære sig fallit. Jeg tror saaledes, at det er i den offentlige Morals Interesse, at det staar som en Bestemmelse i den nye Lov, at den Handlende, der standser sine Betalinger, og som ikke kan faae Genstand, skal melde sig til Skifteretten. Jeg ser ikke, at der er Andet at gjøre; thi det Eneeste, som ellers vil ske, er, at han forskriver nye Varer og stifter ny Gjæld og paa den Maade bringer flere Kreditorer til at lide ved ham, og det forekommer mig, at der ikke kan være nogen Anledning til at begunstige ham paa den Maade. Derfor forekommer det mig, som sagt, at være heldigst at lade § 43 blive staaende saaledes, som den nu findes i Lovforslaget, og som det er anbefalet af Flertallet.

Hvad angaar det Spørgsmaal, om det maatte være hensigtsmæssigt at sætte en særlig Straf her for Overtrædelse af Lovforslagets § 46, da skal jeg ikke udtale mig aldeles bestemt derimod. Det forekommer mig, at det vel kunde være muligt, at man kunde affatte en Straffebestemmelse saaledes, at den kunde være passende. Men jeg finder derimod ikke, at den Bestemmelse, som her er bragt i Forslag, fortjener at billiges. Det forekommer mig at være for strengt, sammenholdt med Straffelovens øvrige Bestemmelser, og jeg nærer derhos nogen Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt saaledes at gjøre Straffen afhængig af et vist Procenttal af Underbalance. Dette er imidlertid Noget, som jeg antager, at vor ærede Ordfører er meget tilbøielig til at bringe under Overveelse mellem Sagens 2den og 3die Behandling.

Jusfitsministeren: Det er kun meget faa af de til dette Afslut foreliggende Forslag, med Hensyn til hvilke jeg har nogen særlig Anledning til at udtale mig. — Jeg skal først berøre det sidst omtalte, af tre ærede Medlemmer stillede Forslag om Indsættelsen af en Straffebestemmelse i § 46, idet jeg dog derom kun skal sige, at det forekommer mig, at det af den ærede Ordfører og nu tillige af Udvalgets ærede Formand (Ussing) er tilstræk-

kelig blevet oplyst, hvilke store Betænkkeligheder der vilde være ved at vedtage Forslaget saaledes, som det her foreligger. Jeg tror, at det ikke vil passe til Straffeloven. Og, naar det af en af de ærede Forslagsstillere (Sonne) er blevet antydet, hvorledes det skulde være urigtigt, naar Straffelovens § 263 fordrer en Begjæring fra en af Kreditorerne, for at den skal kunne bringes til Anvendelse, saa maa jeg sige, at, vil man overhovedet saaledes forandre, i alt Fald i visse Retninger, Straffelovbogen, saa bør det ogsaa forberedes paa en anden Maade. Jeg tror derhos heller ikke, at man kan sige, at det, fordi man overhovedet behandler Neglerne for Konkurs, saa ogsaa er nødvendigt at tage alle andre Forhold, som staa i Forbindelse med Konkurs, med og give Bestemmelser derom. Men derfor vil jeg dog, ligesaa lidt som den ærede Formand for Udvalget i dette Dieblik gjorde, paa nogenjomhelst Maade have udtalt mig bestemt imod Muligheden af, at der tilføies en Straffebestemmelse til § 46. Sa, jeg tror imidlertid rigtignok, at det i saa Fald aldeles ikke kan gaa an at optage den saaledes, som den her er foreslaet. Og saa jeg lægger i saa Henseende megen Vægt paa, at der maa være Noget overlade til Domstolens Bedømmelse, men hermed vilde det jo være i Strid at fastsætte et vist Procenttal af Underbalancen som Betingelse for den forskjellige Grad af Straf.

Til § 44 er der under Nr. 16 stillet et Forslag af Udvalgets Flertal, som næsten slet ikke er blevet omtalt, nemlig om at forlænge den der fastsatte Frist af 14 Dage til 4 Uger, og jeg skal derfor bemærke, at jeg tror, at der kan tale Noget for den længere Frist; men det skal jeg i Dvrigt ganske henstille.

Der staar saaledes kun tilbage for mig at omtale Forslaget under Nr. 15 til § 43. Jeg skal da derom sige, at jeg ikke tror, at det medfører stor praktisk Forskjel, hvad enten man bliver staaende ved Paragrafen, som den nu foreligger, eller man vedtager Mindretallets Forslag, men at jeg for mit Vedkommende agter at holde mig til Paragrafen i dens nuværende Skikkelse. Det staar nemlig for mig, som om det maa erkjendes, at Begrebet om